

L'amença de la indiferència

Hem de reaccionar quan la dignitat de la persona humana es veu atropellada i, en alguns casos de flagrant violència, exposada al tracte més ignominiós

31 Desembre, 2015 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Quan sentim parlar de la globalització de la indiferència ens preocupa que aquest sigui un fenomen que pugui anar en augment. Tanmateix, en el Missatge de la Jornada Mundial de la Pau, el papa Francesc ens acaba de dir que «hi ha moltes raons per creure en la capacitat de la humanitat que actua conjuntament en solidaritat, en el reconeixement de la pròpia interconnexió i interdependència, preocupant-se pels membres més fràgils i la protecció del bé comú» (n. 2). Tota la nostra vida és relació, és àmbit per compartir, per fer de la sociabilitat i de l'obertura al transcendent un mitjà per interioritzar, comunicar-nos i entendre'ns. Hem de reaccionar quan la dignitat de la persona humana es veu atropellada i, en alguns casos de flagrant violència, exposada al tracte més ignominiós. L'indiferent és incapaç de sentir-se afectat, tocat en el més profund del seu cor, totalment absent davant del dolor aliè. «No caiguem en la indiferència que humilia, en la rutina que anestesia l'ànim i impedeix descobrir la novetat, en el cinisme que destrueix. Obrim els nostres ulls per mirar

les misèries del món, les ferides de tants germans i germanes privats de la dignitat, i sentim-nos provocats a escoltar el seu crit d'auxili» (MV 15). Cal fer front a l'amenança de la indiferència que sovint sol amagar la hipocresia i l'egoisme. Avui es pateix la indiferència davant de Déu i del fet religiós en general com si es tractés de quelcom que no interessa. El resultat és evident, ja que porta a la indiferència davant les altres persones i tot els que les rodeja. Així, són oblidats els pobres i no escoltats els clams que demanen seny i bon ús dels recursos humans i naturals. La resposta és la misericòrdia, que és la qui ens obre el cor i fa que ens deixem afectar per allò que és més miserable, fins al punt de sentir-nos implicats en posar-nos al seu costat. No cedim, doncs, al xantatge de no sentir compassió. Siguem un oasi de misericòrdia. El resultat és la pau. Sebastià Taltavull Anglada Bisbe auxiliar de Barcelona